

TÉL ÉS TAVASZ

De mogorva, de goromba
Ez az öreg Télapó!
Meg-megrázza a szakállát
S hull belőle, hull a hó.
Szél koma se szundikál,
Éjjel-nappal muzsikál.
Télapó meg haragjába'
Csak a havat hajigálja,
A vándorlót betemeti,
Jó éjszakát kíván neki.
Jégcsapot tűz az ereszre –
Sír a madár: oh, eressz be!

Várj csak, várj csak, te kegyetlen,
Te mogorva Télapó!
Lesz még tavasz: nem kell bunda,
Nem kell meleg takaró!
Leszáll az az égi lány
Napsugaras kocsiján,
Kis kosárral a kezében,
Mit nem csinál jó kedvében!
Csókot nyom a fehér hóra
S ibolyával teleszórja,
Nem didereg kinn a madár,
Fenn a fényes magasba' jár.